

Byla C-397/20**Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį
parengta prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka****Gavimo data:**

2020 m. rugpjūčio 20 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Cour de cassation (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. balandžio 1 d.

Kasatorius:

SR

I. Pagrindinės bylos dalykas

- 1 Pagrindinėje byloje nagrinėjamas ieškinys dėl ikiteisminio tyrimo dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, procesinių dokumentų panaikinimo. Kasatorius pirmiausia ginčija prisijungimo duomenų naudojimą vadovaujantis nacionalinėmis nuostatomis, kurios, jo manymu, prieštarauja Sąjungos teisei (Direktyvai 2002/58/EB), Pagrindinių teisių chartijai ir Europos žmogaus teisių konvencijai.

II. Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

- 2 *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) mano, jog tam, kad galėtų išspręsti pagrindinę bylą, jis turi Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikti klausimus dėl Sąjungos teisės nuostatų, reglamentuojančių piktnaudžiavimą rinka, išaiškinimo, taip pat dėl šių nuostatų suderinamumo su asmens duomenų apsaugos reikalavimais ir, prireikus, dėl galimybės palikti laikinai galioti nacionalinės teisės aktą dėl kovos su tokiu piktnaudžiavimu, jeigu bus pripažinta, kad šis teisės aktas prieštarauja Sąjungos teisei.

III. Prejudiciniai klausimai

„1) Ar 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka 12 straipsnio 2 dalies a ir d punktai, kaip ir 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka, kuriuo nuo 2016 m. liepos 3 d. pakeista minėta direktyva, 23 straipsnio 2 dalies g ir h punktai, aiškinami kartu su šio reglamento 65 konstatuojamąja dalimi, nereiškia, jog, atsižvelgiant į tai, kad informacija, kuria buvo keičiamasi, yra slapta ir į tai, kad asmenų, dėl kurių gali būti vykdomas tyrimas, ratas platus, nacionaliniam teisės aktų leidėjui suteikiama galimybė elektroninių ryšių operatoriams nustatyti laikino, bet bendro, prisijungimo duomenų saugojimo reikalavimą, kad direktyvos 11 straipsnyje ir reglamento 22 straipsnyje nurodyta administracinė institucija, atsiradus pagrindui įtarti, kad tam tikri asmenys prekiauja vertybiniais popieriais naudodamiesi viešai neatskleista informacija arba manipuliuoja rinka, galėtų pareikalauti iš operatorių pateikti turimas duomenų išsklotines, kai yra pagrindo manyti, kad šie su tyrimo dalyku susiję duomenys gali būti svarbūs, siekiant įrodyti, kad padarytas pažeidimas, pirmiausia, kad būtų galima atsekti suinteresuotųjų asmenų užmegztus kontaktus prieš kylant įtarimams?

2) Ar Prancūzijos teisės aktai dėl prisijungimo duomenų saugojimo gali būti palikti laikinai galioti, kad būtų išvengta teisinio netikrumo ir siekiant anksčiau surinktus ir saugotus duomenis panaudoti vienam iš šiuose teisės aktuose numatytų tikslų, jei remdamasis Teisingumo Teismo atsakymu *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) nuspręs, jog šie teisės aktai neatitinka Sąjungos teisės?

3) Ar nacionalinis teismas gali laikinai palikti galioti teisės aktus, pagal kuriuos nepriklausomos administracinės institucijos, atsakingos už piktnaudžiavimo rinka tyrimus, darbuotojams leidžiama be išankstinės teismo ar kitos nepriklausomos administracinės institucijos kontrolės gauti prisijungimo duomenis?

IV Teisinis pagrindas

1. Sąjungos teisės nuostatos

2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (toliau – Direktyva 2002/58)

15 straipsnis [Prašyme priimti prejudicinį sprendimą remiamasi šia nuostata, bet jos turinys nenurodytas]

2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka)

12 straipsnio 2 dalies a ir d punktai

„<...>

2. Nepažeidžiant 6 straipsnio 7 dalies, šio straipsnio 1 dalyje minėti įgaliojimai vykdomi laikantis nacionalinių įstatymų ir apima teisę į bent jau šiuos dalykus:

a) turėti galimybę gauti bet kokios formos dokumentą ar jo kopiją;

<...>

d) reikalauti įrašų apie esamų telefonų bei esamų duomenų srautus [reikalauti esamų telefonų skambučių įrašų ir esamo duomenų srauto išklotinių];

<...>“

2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (toliau – Reglamentas Nr. 596/2014)

23 straipsnio 2 dalies g ir h punktai

„Siekdamos vykdyti savo pareigas pagal šį reglamentą, kompetentingos institucijos pagal nacionalin[ės] teisės aktus turi bent šiuos priežiūros ir tyrimo įgaliojimus:

<...>

g) reikalauti investicinių įmonių, kredito institucijų ar finansų įstaigų turimų telefoninių pokalbių įrašų, elektroninių pranešimų ir duomenų išklotinių;

h) reikalauti, jei leidžiama pagal nacionalinės teisės aktus, telekomunikacijų operatoriaus turimų duomenų išklotinių, kai pagrįstai įtariama, kad pažeidimas padarytas, ir jei tokios išklotinės gali būti svarbios atliekant 14 straipsnio a ir b punktų arba 15 straipsnio pažeidimo tyrimą;

<...>“

2. Nacionalinės nuostatos

Code monétaire et financier (Pinigų ir finansų kodeksas)

L-621-10 straipsnio pirma pastraipa

„Tyrėjai ir auditoriai tyrimo tikslais gali gauti visus dokumentus, neatsižvelgiant į naudojamas laikmenas. Tyrėjai taip pat gali gauti telekomunikacijų operatorių pagal *Code des postes et des communications électroniques* (Pašto ir elektroninių ryšių kodeksas) L. 34-1 straipsnį saugomus ir tvarkomus duomenis ir *Loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique* (2004 m. birželio 21 d. Įstatymas Nr. 2004-575 dėl pasitikėjimo skaitmenine ekonomika) 6 straipsnio I dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų paslaugų teikėjų saugomus ir tvarkomus duomenis ir jų kopijas“.

Code des postes et des communications électroniques (Pašto ir elektroninių ryšių kodeksas)

L.34-1 straipsnis

„<...>

II. Elektroninių ryšių operatoriai <...> sunaikina arba nuasmenina visus srauto duomenis, nepažeisdami III <...> dalių nuostatų.

<...>

III. Tam, kad būtų atskleistos ir ištirtos nusikalstamos veikos ir būtų vykdomas baudžiamasis persekiojimas dėl jų <...> operacijų, kuriomis siekiama sunaikinti arba nuasmeninti tam tikrų kategorijų techninius duomenis, vykdymas gali būti atidėtas ne ilgiau kaip vieniems metams. <...>

R.10-13 straipsnis

„Pagal L. 34-1 straipsnio III dalį tam, kad būtų atskleistos ir ištirtos nusikalstamos veikos ir būtų vykdomas baudžiamasis persekiojimas dėl jų, elektroninių ryšių operatoriai saugo:

- a) informaciją, leidžiančią nustatyti naudotojo tapatybę;
- b) duomenis apie naudojamus galinius ryšių įrenginius;
- c) informaciją apie kiekvieno ryšio technines savybes, taip pat jo datą, laiką ir trukmę;
- d) duomenis apie prašytas arba naudotas papildomas paslaugas ir jų teikėjus;
- e) duomenis, leidžiančius nustatyti ryšių adresato (-ų) tapatybę“.

Cour de cassation patikslina, kad tokie prisijungimo duomenys, generuojami ir tvarkomi perdavus pranešimą, yra susiję su šio pranešimo aplinkybėmis ir paslaugų vartotojais, išskyrus bet kokią informaciją apie pranešimų turinį.

V. Glaustas faktų apibendrinimas ir pagrindinė byla

- 3 2014 m. gegužės 22 d. pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl veikų, kvalifikuojamų kaip prekyba vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija ir nuskalstamu būdu gauto turto slėpimas.
- 4 2015 m. rugsėjo 23 ir 25 d. *Autorité des marchés financiers* (Finansų rinkų institucija) (AMF) generaliniam sekretoriui pateikus perspėjimą kartu su šios nepriklausomos valdžios institucijos tyrimo dokumentais, kuriuose pirmiausia nurodyti su telefono linijų naudojimu susiję asmens duomenys, ikiteisminis tyrimas buvo išplėstas ir apėmė bendrovių CGG, *Airgas* ir *Air Liquide* vertybinių popierių ir visas kitas su jomis susijusias finansines priemones, kiek tai susiję su pirmiau minėtomis veikomis, taip pat su bendrininkavimu, korupcija ir pinigų plovimu.
- 5 Rinkdami duomenis, susijusius su nurodytu telefono linijų naudojimu, AMF (Finansų rinkų institucija) darbuotojai rėmėsi *Code monétaire et financier* L. 621-10 straipsniu.
- 6 2017 m. gegužės 29 d. kasatoriui buvo pareikšti kaltinimai dėl veikų, susijusių su prekyba *Airgas* vertybiniais popieriais ir susijusiomis finansinėmis priemonėmis pasinaudojant viešai neatskleista informacija, todėl 2017 m. lapkričio 28 d. jis pateikė prašymą dėl procesinių dokumentų panaikinimo.
- 7 2019 m. kovo 7 d. *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) tyrimo kolegija priėmė sprendimą dėl šio prašymo.
- 8 Kasatorius dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą.
- 9 Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą iš keturių kasatoriaus nurodytų pagrindų atmesti pirmasis, trečiasis ir ketvirtasis pagrindai, kurie nėra svarbūs nagrinėjant šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą.
- 10 Antrasis pagrindas susijęs su Europos žmogaus teisių konvencijos (toliau – EŽTK) 6 ir 8 straipsnių, Direktyvos 2002/58 15 straipsnio, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7, 8, 11, 52 straipsnių, *Code des postes et des communications électroniques* L. 34-1 ir R. 10-13 straipsnių, *Code monétaire et financier*, iš dalies pakeisto *Loi n° 2013-672 du 26 juillet 2013*, L. 621-10 straipsnio, *Code de procédure pénale* (Baudžiamojo proceso kodeksas) 591 ir 593 straipsnių, taip pat Europos Sąjungos teisės viršenybės principo ir sąžiningo įrodinėjimo principo pažeidimu.

VI. Svarbiausi kasatoriaus pagrindinėje byloje argumentai

- 11 Kasatorius kritikuoja skundžiamą sprendimą, nes juo atmestas pagrindas, susijęs su tuo, kad *Code des postes et des communications électroniques* L. 34-1 straipsnis ir *Code monétaire et financier* L. 621-10 straipsnis neatitinka Direktyvos 2002/58 ir EŽTK 8 straipsnio.
- 12 Kasatorius teigia, kad 2018 m. spalio 2 d. Sprendime *Ministerio Fiscal* (C-207/16, EU:C:2018:788, 35 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, kad „15 straipsnio 1 dalį kartu su Direktyvos 2002/58 3 straipsniu reikia aiškinti taip, kad šios direktyvos taikymo sritis apima ne tik teisėkūros priemonę, kuria šiems teikėjams nustatoma pareiga saugoti srauto ir vietos nustatymo duomenis, bet ir teisėkūros priemonę, reglamentuojančią nacionalinių institucijų prieigą prie šių teikėjų saugomų duomenų“.
- 13 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Tele2 Sverige ir Watson ir kt.* (C-203/15 ir C-698/15, EU:C:2016:970), Teisingumo Teismas konstatavo, kad Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalis „neišvengiamai paremta prielaida, kad joje numatytos nacionalinės priemonės, kaip antai susijusios su duomenų saugojimu kovos su nusikalstamumu tikslais, patenka į šios direktyvos taikymo sritį“ (73 punktas). Nusprendusi, kad ginčijamos nacionalinės teisės nuostatos nepatenka į Direktyvos 2002/58 taikymo sritį, nes „regis, ESTT panaikino galimybę įtraukti šias nuostatas į direktyvos 1 straipsnio 3 dalies nuostatų taikymo sritį“, tyrimo kolegija nepaisė Teisingumo Teismo pateikto šios direktyvos išaiškinimo.
- 14 Tame pačiame 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Tele2 Sverige ir Watson ir kt.* Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad pagal Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį „draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriuose kovos su nusikalstamumu tikslais numatyta pareiga bendrai nediferencijuojant saugoti visus su visais abonentais ir registruotais naudotojais susijusius srauto ir vietos nustatymo duomenis, perduodamus bet kokia elektroninio ryšio priemone“ (112 punktas). Iš to matyti, kad nacionalinės teisės aktuose turi „būti numatytos aiškios ir tikslios taisyklės, kuriomis būtų reglamentuojama tokios duomenų saugojimo priemonės apimtis ir taikymas ir būtų nustatomi minimalūs reikalavimai“ ir „juose konkrečiai turi būti nurodyta, kokiomis aplinkybėmis ir sąlygomis galima, siekiant prevencijos, numatyti duomenų saugojimo priemonę, ir taip užtikrinta, kad tokia priemonė neviršytų to, kas griežtai būtina“ (109 punktas). Be to, būtina, kad duomenų saugojimo sąlygos tenkintų „objektyvius kriterijus, kuriais saugotini duomenys būtų susieti su siekiamu tikslu“ ir materialines sąlygas, kurios leistų „veiksmingai nubrėžti priemonės dydžio ribas [priemonės apimtį], o vėliau – nustatyti atitinkamą visuomenę [susijusius asmenis]“ (110 punktas). Todėl atsisakiusi panaikinti AMF surinktus kasatoriaus telefoninių pokalbių duomenis pagal *Code des postes et des communications* L. 34-1 ir R. 10-13 straipsnius, tyrimo kolegija pažeidė nurodytą teisės aktą, nes šiuose straipsniuose nustatyta pareiga bendrai nediferencijuojant saugoti duomenis yra didelis teisės į privatų gyvenimą ribojimas, be to, nenumatyta jokia garantija, kad saugojimo priemonė

bus taikoma tik viešiesiems duomenims ir faktiškai su sunkiu nusikalstamumu susijusiems duomenims.

- 15 Tame pačiame 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Tele2 Sverige ir Watson ir kt.* (C-203/15 ir C-698/15, EU:C:2016:970) Teisingumo Teismas konstatavo: „kadangi Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalyje nurodytoms teisinėms priemonėms turi būti „taikoma tinkama apsaugos garantija“ <...>, tokia priemonė <...> turi numatyti aiškias ir tikslias taisykles, nustatančias, kokiomis aplinkybėmis ir sąlygomis elektroninių ryšių paslaugų teikėjai turi suteikti kompetentingoms nacionalinėms institucijoms prieigą prie duomenų“ (117 punktą). Todėl atsisakiusi panaikinti ryšio operatorių, vadovaujantis *Code monétaire et financier* L. 621-10 straipsnio antru sakiniu, AMF tyrėjams perduotus kasatoriaus telefoninių pokalbių duomenis, tyrimo kolegija pažeidė Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį, nes pagal šias nacionalines nuostatas visiškai neribojama tyrėjų teisė gauti telekomunikacijų operatorių saugomus ir tvarkomus duomenis ir nenumatomos „garantijos, užtikrinančios tinkamą pusiausvyrą tarp, viena vertus, teisės į privatų gyvenimą ir, kita vertus, viešosios tvarkos pažeidimo prevencijos ir nusikalstamos veikos vykdytojų paieškos“, kaip nurodė *Conseil constitutionnel* (Konstitucinė Taryba), kuri šias nuostatas pripažino prieštaraujančiomis Konstitucijai (Sprendimas Nr.°2017-646/647, 2017 m. liepos 21 d. prioritetinis konstitucingumo klausimas).
- 16 Kasatorius tvirtina, kad bet koks valstybinės institucijos kišimasis į teisės į privatų gyvenimą įgyvendinimą turi būti būtinas ir proporcingas. Tačiau tyrimo kolegija negalėjo (nebent pažeistų Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnį), atsisakyti panaikinti kasatoriaus telefoninių pokalbių duomenų, nes juos saugojo ryšių operatoriai ir vėliau perdavė AMF tyrėjams vadovaudamiesi nacionalinės teisės aktais, kuriuose nenumatytos pakankamos piktnaudžiavimo ribojimo garantijos.

VII. Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

- 17 Siekdama netaikyti *Code monétaire et financier* (Pinigų ir finansų kodeksas) L. 621-10 straipsnio ir *Code des postes et communications électroniques* (Pašto ir elektroninių ryšių kodeksas) L. 34-1 straipsnio neatitiktimi Direktyvos 2002/58, aiškinamos atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, reikalavimams grindžiamo prieštaravimo, tyrimo kolegija, pirmiausia priminė aplinkybes, kuriomis buvo renkami asmens duomenys, o tada pažymėjo, kad *Code monétaire et financier* (Pinigų ir finansų kodeksas) L. 621-10 straipsnis, pagal kurį teisė gauti prisijungimo duomenis suteikiama tik administracinės institucijos darbuotojams, įgaliotiems ir privalantiems saugoti profesinę paslaptį, regis, neprieštarauja minėtos direktyvos 15 straipsnio 1 daliai.
- 18 Ji nurodė, kad tas pats pasakytina apie *Code des postes et communications électroniques* (Pašto ir elektroninių ryšių kodeksas) L. 34-1 straipsnio nuostatas

dėl R. 10-3 I straipsnyje nustatytų apribojimų, susijusių ir su operatorių saugotinais duomenimis ir su šių duomenų saugojimo trukme.

- 19 Ši kolegija pabrėžė, kad pagal Reglamento Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka 23 straipsnio [2] dalies h punktą kompetentingoms institucijoms suteikiami įgaliojimai reikalauti, jei leidžiama pagal nacionalinės teisės aktus, telekomunikacijų operatoriaus turimų duomenų išklotinių, kai pagrįstai įtariama, kad pažeidimas padarytas, ir jei tokios išklotinės gali būti svarbios atliekant 14 straipsnio a ir b punktų, pagal kuriuos draudžiama prekiauti ar mėginti prekiauti vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija arba patarti kitam asmeniui ar skatinti kitą asmenį užsiimti prekyba vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija, arba 15 straipsnio dėl draudimo manipuluoti rinka, pažeidimo tyrimą.
- 20 Tuo remdamasi kolegija padarė išvadą, kad nuostatų, atitinkančių Europos reglamentą, t. y. visuotinai taikomą Europos teisės aktą, kuris visas yra privalomas ir valstybių narių teisės sistemoje tiesiogiai taikomas visiems teisės subjektams, taikymas negali lemti jokie negaliojimo.
- 21 Siekdamas, kad skundžiamas sprendimas būtų išnagrinėtas kasacine tvarka kasatorius iš esmės teigia, kad duomenys buvo surinkti remiantis minėtomis nacionalinėmis nuostatomis, kuriomis nustatomas bendras ir nediferencijuotas duomenų saugojimas, taip pažeidžiant Direktyvą 2002/58, kaip ją aiškina Teisingumo Teismas, o *Code monétaire et financier* (Pinigų ir finansų kodeksas) L. 621-10 straipsnio, iš dalies pakeisto 2013 m. liepos 26 d. įstatymu, nuostatose nenustatyta jokių AMF tyrėjų teisės gauti saugomus duomenis apribojimų.
- 22 Šiuo klausimu [Kasacinio teismo] generalinis advokatas pripažino, kad būtina Teisingumo Teismui pateikti du klausimus: pirmąjį dėl privačių operatorių atliekamo asmens prisijungimo duomenų saugojimo sąlygų atitikties tarptautinėms sutartims, antrąjį – dėl minėtame tuo metu galiojusios redakcijos L. 621-10 straipsnyje nustatytos AMF prieigos prie šių duomenų sąlygų, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka nuostatas ir į jose nustatytas valstybių narių pareigas, t. y. reglamentą, kuriuo buvo panaikinta 2003 m. sausio 28 d. Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka.
- 23 Į tai atsakydamas kasatorius nurodė, kad nereikia pateikti Teisingumo Teismui prejudicinio klausimo, nes šis teismas jau yra aiškiai išreiškęs nuomonę dėl Direktyvos 2002/58 prasmės.
- 24 Tam, kad būtų galima išnagrinėti šį pagrindą, būtina atskirti prieigos prie prisijungimo duomenų ir jų saugojimo tvarką.

a) Dėl prieigos prie prisijungimo duomenų

- 25 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Tele2 Sverige ir Watson ir kt.* (C-203/15 ir C-698/15, EU:C:2016:970) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalis, siejama su 7, 8 ir 11 straipsniais, taip pat su Chartijos 52 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją „draudžiami nacionalinės teisės aktai, reglamentuojantys srauto ir vietos nustatymo duomenų apsaugą ir saugumą <...>, jeigu tokia prieiga neapribojama, kovojant su nusikalstamumu, tik kovos su sunkiais nusikaltimais tikslais, jai netaikoma išankstinė teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos kontrol[ė] ir nereikalaujama, kad nagrinėjami duomenys būtų saugomi Sąjungos teritorijoje“ (125 punktas).
- 26 Savo ruožtu 2017 m. liepos 21 d. sprendimu *Conseil constitutionnel* (Konstitucinė Taryba) pripažino, kad *Code monétaire et financier* (Pinigų ir finansų kodeksas) L. 621-10 straipsnio pirma pastraipa prieštarauja Konstitucijai, motyvuodama tuo, kad AMF prieigos prie duomenų procedūra, kuri buvo taikoma klostantis faktinėms aplinkybėms, neatitiko Žmogaus ir piliečio teisių deklaracijos 2 straipsnyje užtikrintos teisės į privatų gyvenimą. Vis dėlto manydama, kad nedelsiant panaikinus ginčijamas nuostatas gali kilti pernelyg rimtų pasekmių, *Conseil constitutionnel* tai atidėjo iki 2018 m. gruodžio 31 d. Atsižvelgdamas į šio pripažinimo, kad nuostatos neatitinka Konstitucijos, padarinius, teisės aktų leidėjas 2018 m. spalio 23 d. Įstatymu Nr. 2018-898 įtraukė naują L. 621-10 2 straipsnį, kuriame numatyta, kad išankstinį leidimą susipažinti su bet kokiais prisijungimo duomenimis AMF tyrėjams išduoda nepriklausoma administracinė institucija, vadinama „prašymų leisti susipažinti su dokumentais tikrintoja“.
- 27 Atsižvelgiant į *Conseil constitutionnel* sprendimo įsigaliojimo atidėjimo padarinius, reikia pripažinti, kad klostantis faktinėms aplinkybėms galiojusių teisės aktų nuostatų neatitiktis Konstitucijai negali lemti jokio negaliojimo. Vis dėlto nors ir pagal *Code monétaire* (Pinigų ir finansų kodeksas) L. 621-1 straipsnio redakciją, taikytiną priimant ginčijamus aktus, ir pagal dabartinę jo redakciją AMF yra „nepriklausoma valdžios institucija“, jos tyrėjams teismo ar kitos nepriklausomos administracinės institucijos suteikta galimybė gauti prisijungimo duomenis neatlikus išankstinio patikrinimo neatitinka Chartijos 7, 8 ir 11 straipsniuose nustatytų reikalavimų, kaip juos aiškina Teisingumo Teismas.
- 28 Kyla tik klausimas dėl galimybės atidėti dėl *Code monétaire et financier* (Pinigų ir finansų kodeksas) L. 621-10 straipsnio neatitikties [ES teisei] kylančius padarinius.

b) Dėl prisijungimo duomenų saugojimo

- 29 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Tele2 Sverige ir Watson ir kt.* (C-203/15 ir C-698/15, EU:C:2016:970) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalis, siejama su 7, 8 ir 11 straipsniais,

taip pat su Chartijos 52 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją „draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriuose kovos su nusikalstamumu tikslais numatyta pareiga bendrai nediferencijuojant saugoti visus su visais abonентаis ir registruotais naudotojais susijusius srauto ir vietos nustatymo duomenis, perduodamus bet kokia elektroninio ryšio priemone“ (112 punktą).

- 30 Šiuo atveju AMF pasinaudojo galimybe susipažinti su saugomais duomenimis, nes įtarė, kad vykdomos veikos, kurias galima kvalifikuoti kaip kelias sunkias baudžiamąsias veikas, – prekyba vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija ir piktnaudžiavimas rinka, taip pat turėjo palyginti įvairius tam tikrą laikotarpį saugomus duomenis, kad galėtų nustatyti viešai neatskleistą informaciją, kuria keitėsi keli derybų partneriai ir iš kurios paaiškėjo, kad šioje srityje vykdoma neteisėta veikla.
- 31 Šie AMF atliekami tyrimai atitinka 2003 m. sausio 28 d. Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) valstybėms nustatytas pareigas paskirti vieną administracinę instituciją, kurios įgaliojimai, apibrėžti 12 straipsnio 2 dalies d punkte, apima teisę reikalauti „įrašų apie esamų telefonų bei esamų duomenų srautus [reikalauti esamų telefonų skambučių įrašų ir esamo duomenų srauto išklotinių]“.
- 32 2014 m. balandžio 16 d. Reglamento (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (juo nuo 2016 m. liepos 3 d. pakeista minėta direktyva), 1 straipsnyje apibrėžtas jo dalykas; čia nurodoma, kad egzistuoja „prekybai vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija, neteisėtam viešai neatskleistos informacijos atskleidimui ir manipuliavimui rinka <...>, taip pat piktnaudžiavimo rinka prevencinėms priemonėms taikoma bendra reguliavimo sistema, siekiant užtikrinti Sąjungos finansų rinkų vientisumą, taip pat sustiprinti investuotojų apsaugą ir padidinti pasitikėjimą tomis rinkomis“.
- 33 Šio reglamento 23 straipsnio 2 dalies g ir h punktuose nurodyta, kad kompetentinga institucija gali reikalauti investicinių įmonių, kredito institucijų ar finansų įstaigų turimų telefoninių pokalbių įrašų, elektroninių pranešimų ir duomenų išklotinių.
- 34 Ji taip pat gali reikalauti, jei leidžiama pagal nacionalinės teisės aktus, telekomunikacijų operatoriaus turimų duomenų išklotinių, kai pagrįstai įtariama, kad pažeidimas padarytas, ir jei tokios išklotinės gali būti svarbios atliekant 14 straipsnio dėl prekybos vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija ir neteisėto viešai neatskleistos informacijos atskleidimo a ir b punktų arba 15 straipsnio dėl manipuliavimo rinka pažeidimo tyrimą.
- 35 Šio reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje taip pat pažymėta, kad šie prisijungimo duomenys yra svarbus ir dažnai vienintelis įrodymas siekiant nustatyti ir įrodyti prekybos vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija ir manipuliavimo rinka atvejus, nes iš šių duomenų

galima nustatyti už melagingos ar klaidinančios informacijos platinimą atsakingo asmens tapatybę arba tai, kad asmenys tam tikru metu susisieikė ir kad du ar daugiau asmenų palaiko ryšį.

- 36 Tame pačiame reglamente pažymima, kad įgyvendinant tuos įgaliojimus gali būti pažeista teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, susirašinėjimo slaptumą, todėl valstybėms narėms nurodoma nustatyti pakankamas ir veiksmingas nepiktnaudžiavimo garantijas, suteikiant įgaliojimus tiek, kiek tai būtina tinkamam sunkių bylų tyrimui ir kai nėra lygiaverčių priemonių, kuriomis būtų galima pasiekti to paties rezultato (66 konstatuojamoji dalis), o tai reiškia, kad tam tikri su šiuo teisės aktu susiję piktnaudžiavimo rinka veiksmai turi būti laikomi sunkiais nusikaltimais.
- 37 Šioje byloje viešai neatskleista informacija, galinti padėti apibūdinti faktinį neteisėtų veiksmų rinkoje įrodymą, iš esmės buvo žodinė ir slapta.
- 38 Taigi kyla klausimas, kaip suderinti Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį, aiškinamą kartu su Chartijos 7, 8 ir 11 straipsniais, su minėtose Direktyvos 2003/6 ir Reglamento 596/2014 nuostatose įtvirtintais reikalavimais.
- 39 Siekiant atsakyti į šį klausimą, atrodo, kad jurisprudencijoje nėra reikiamo išaiškinimo, atsižvelgiant į naują taikomą teisę ar naujas faktines aplinkybes, todėl negalima teigti, kad tinkamai taikant Sąjungos teisę nekyla jokių pagrįstų abejonų. Todėl reikia kreiptis į Teisingumo Teismą.
- 40 Jeigu Teisingumo Teismo atsakymas būtų toks, kad *Cour de cassation* manytų, jog Prancūzijos teisės aktai dėl prisijungimo duomenų saugojimo neatitinka Sąjungos teisės, reikėtų iškelti klausimą, ar šie teisės aktai gali būti palikti galioti, kad būtų išvengta teisinio netikrumo ir kad anksčiau surinkti ir saugomi duomenys būtų naudojami vienam iš šiuose teisės aktuose numatytų tikslų.
- 41 Todėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismui reikia pateikti šiuos pirmiau nurodytus prejudicinius klausimus.